

Księga Hioba

Rozdział 22

1. A odpowiadając Elifas Temańczyk rzekł: 2. Izali Bogu człowiek może być pożytecznym? raczej pożyteczny jest sam sobie, mądrze się sprawując. 3. Izali się kocha Wszechmogący w tem, że się ty usprawiedliwiasz? albo co za zysk ma, gdy doskonale pokazujesz drogi twoje? 4. Aza cię będzie karał bojąc się ciebie? albo z tobą pójdzie do sądu? 5. Azaż złość twoja nie jest wielka, i nie masz końca nieprawościom twoim? 6. Albowiemś pobierał zastaw od braci twoich bez przyczyny, a z szat odzierałeś nagich. 7. Wodyś spracowanemu nie podał, a głodnemu odmówiłeś chleba. 8. Ale człowiekowi możnemu dałeś ziemię, a ten, który był w powadze, mieszkał w niej. 9. Wdowy puszczałeś próżne, a sierót ramiona potarłeś. 10. A przetoż ogarnęły cię sidła, a trwoży cię strach nagły. 11. Albo cię ogarnęły ciemności, iż nie widzisz? a wielkości wód okryły cię. 12. Mówisz: Izali Bóg nie jest na wysokości niebios? Spójrzij proszę na wierzch gwiazd, jako są wysokie. 13. Przetoż mówisz: A cóż wie Bóg? i zaż przez chmury sądzić będzie? 14. Obłoki są skrytością jego, iż nie widzi, a po okręgu niebieskim przechadza się. 15. I zaż ścieszki wieku przeszłego nie baczysz, którą deptali ludzie złośliwi? 16. Którzy są wykorzenieni przed czasem, a powodzią zalały się grunty ich. 17. Którzy mawiali Bogu: Odejdź od nas; cóżby im uczynił Wszechmogący? 18. Gdyż on był napełnił dobrem domy ich; (ale rada niepobożnych daleka jest odemnie.) 19. Co widząc sprawiedliwi, weselili się, a niewinny naśmiewał się z nich. 20. Zwłaszcza, iż nie była wycięta majętność nasza, lecz ostatki ich ogień pożarł. 21. Przyuczaj się, proszę, z nim przestawać, a uczyni sobie z nim pokój: boć się tak będzie szczęściło. 22. Przyjmij, proszę, z ust jego zakon, a złóż wyroki jego w sercu twojem. 23. Jeżeli się nawrócisz do Wszechmocnego, zbudowany będziesz, a oddalisz nieprawość od przybytku twego: 24. Tedy nakładziesz po ziemi wybornego złota; a złota z Ofir, jako kamienia z potoku. 25. I będzie Wszechmocny wybornem złotem twojem, i srebrem, i siłą twoją. 26. Tedy się w Wszechmocnym rozkochasz, a podniesiesz ku Bogu oblicze twoje. 27. Będziesz mu się modlił, a wysłucha cię, i śluby twoje oddasz mu. 28. Bo cokolwiek postanowisz, będzie cię darzyło, a na drogach twoich rozjaśni się światłość. 29. Gdy inni niżeni będą, ty rzeczesz: Jam jest wywyższon; bo tego, co jest uniżonych oczów, Bóg zbawia. 30. Wybawi i tego, który nie jest niewinny, i wybawion będzie w czystości rąk twoich.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.